

Louise Penny
Nådestødet
386 sider
Hr. Ferdinand

Kriminalkommissær Arman Famache er tilbage i fin form. En tilskuer til et sportsstævne 2. juledag i den lille soveby **Three Pines** bliver dræbt ved et elektrisk stød. Ingen vidner, ingen spor. Og hvordan kan nogen dø af et lavspændingsstød med alle de sikringer og sikkerhedsforanstaltninger, man har idag?

Svaret og sporene skal findes i kvindens fortid fyldt med hemmeligheder.

Armand Gamache kommer igen på prøve; mest af alt over for sine omgivelser, bl.a. hos kollegerne i politiet, der beder den ihærdige opdager dæmpe sig lidt. Og hvad ligger der så i det??

Det finder vi ud af undervejs, så ganske afgjort, men først skal vi lige tæt på offeret, der er en selvoptaget livsstilseksperter, som gennem tiden har domineret, nærmest terroriseret sin mand og datter til det grænseløse. Her kan vi såmænd godt finde et motiv til drabet, men vi skal grave endnu dybere, og det er det, der gør bogen rigtig spændende. At lige som vi et eller andet sted godt kan se det oplagte i hendes forsvinden, så drives vi videre af handling, miljø og delplots, og derfor bliver bogen noget af en pageturner. Vi SKAL finde ud af, hvad der har drevet kvinden i døden.

Vi kommer rundt om andre sager, bl.a. den om en gammel, hjemløs kvinde, som også blev dræbt ved juletid, i Toronto. Er vi omkring noget seriemorderi her?

Bogen er meget læsevenlig, bl.a. fordi den er delt op i relativt korte kapitler, som forfatteren har valgt at kalde ET-TO-TRE osv. helt op til OTTE OG TREDIVE. Og så også fordi den ikke kun koncentrerer sig om at give læseren opkaringsmæssig værdi, men miljømæssig og geografisk

læring ved det, at den fører os ind i en lille oase af, hvad der foregår i et miljø i en lille landsby i Canada. Og så får vi sjove oplysninger om, hvad f.eks. landmændene ønsker sig i Canada: Sne og langvarig kulde. Det er katastrofalt, hvis tøvejret sætter ind for tidligt, fordi det får de små, skrøbelige planter til at skyde op og blive dræbt i frosten.

Og så kommer Gamache lige pludselig til at tænke på et Shakespeare-citat, der bringer ham til at overveje sin egen situation. Hvad er han igang med, hvor han er på vej hen? Selvreflektion på en anderledes måde, lige akkurat til grænsen og så heller ikke mere. Er han selv ved at falde som frostens ofre, eller . . . Armand Gamache kan godt lide at tænke over tingene, hvilket giver ham et venligt og dejligt, menneskeligt ansigt, der kan lære vi andre lidt om livet.

Der er mange originale tiltag i bogen, bl.a. fordi den netop foregår i et miljø, vi som læsere ikke er alt for vant til, nemlig Quebec i Canada, hvor Three Pines ligger. Det er forfriskende med den geografiske nuance. Og vi må så sige, det er også forfriskende med en opdager, politikommissær Armand Gamache, der er en mand uden større lig i lasten, men som kan koncentrere sig om opklaringsarbejdet uden væsentligt navlepilleri og social slagside på hjemmefronten.

Selv om vi må sige, at han bestemt ikke er nogen træmand.